

успехом цртице из великоварошког живота. Основала је и уређивала у Трсту часопис „Словенка“. Маријана Кокаљ пише за децу.

Али најснажнија женска фигура, смелог духа, ватрених убеђења и јаке индивидуалности то је Зофка Кведер-Јеловшек-Деметровић. По рођењу Словенка из Љубљане (1878), живела је неко време у Трсту, Цириху, Берну, Минхену и Прагу, а велики део свога живота провела је у Загребу где је и умрла (1926 г.).

Писала је на словеначком, српскохрватском, чешком и немачком језику. Бавила се и превођењем.

Кведерову интересују разни животни проблеми, она се бори за социалну, националну и индивидуалну слободу, али је нарочито интересује женско питање. Оставила је доста натуралистично-реалистичних цртица и приповедака, а писала је и драме и романе. Своју велику енергију трошила је и као журналиста. Њени су главнији радови: „Мистериј жене“, збирка цртица; „Из наших крајева“, новеле; „Одсеви“ новеле, „Једанаест новела“; „Њен живот“, приповетка; „Ханка“, роман; драме „Американци“ и „Љубав“ и последње дело „По путевима живота“. Уређивала је у Прагу месечни часопис Видрине фабрике житне кафе „Домаћи пријатељ“, а за време рата „Женски Свет“, доцније назван „Југословенска Жена“, који је пунила својим одушевљеним, родољубивим и неустрашивим чланцима. Њиме је подизала глас за спасавање гладне деце у Далмацији, отворено се бунила против милитаризма, зрачила у правцу свих наших крајева у оно замрачено доба, и учинила више но ико да се југословенске жене боље упознају и зближе.

У делима Зофке Кведерове тенденција је претежнија од уметничке обраде. Њен стил може да буде развучен, у њеном причању и описивању нема одабирања појединости и укуса, али у свему има елементарне снаге, искрености убеђења, правих унутрашњих доживљаја и кулминације осећајних покрета. Велика поборница југословенског јединства, Зофка Кведер је и речју и делом целог живота радила као права Југословенка.